

Hương Xưa

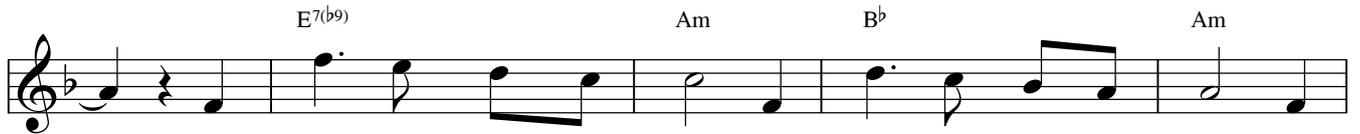
Cung Tiến

Người ơi, một chiều nắng tơi vàng hiền hòa hồn có mơ xa?
Người ơi, còn nhớ mãi trưa nào thời nào vàng bướm bên ao.

Người ơi, đường xa lắm con đường về làng diều mấy thuyền đò.
Người ơi, còn nghe mãi tiếng ru êm êm buồn trong ca dao.

Còn đó tiếng tre êm ru, còn đó bóng đa hẹn hò. Còn
Còn đó tiếng khung quay tơi, còn đó con diều vật vờ. Còn

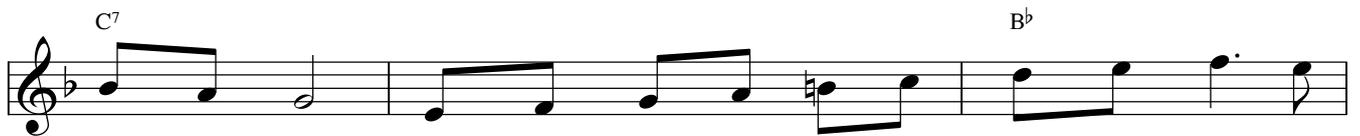
đó những đêm sao mờ hồn ta mênh mông nghe sáo vi vu.
đó nói bao nhiêu ...

Người ... lời thương yêu đến kiếp nào cho vừa.

Ôi những đêm dài hồn vẫn mơ hoài một kiếp xa xôi buồn sớm đưa
Ôi những đêm dài hồn vẫn mơ hoài một giấc ai mơ dù đã quên

chân cuộc đời. Lời Đường Thi nghe vẫn rên trong sương mưa dù
lời hẹn hò. Thời Hoàng Kim xa quá chìm trong phôi pha chờ

có bao giờ lắng men đợi chờ. Tình Nhị Hồ vẫn yêu âm xưa,
đến bao giờ tái sinh cho người? Đời lập từ những đêm hoang sơ,

cung Nguyệt Cầm vẫn thương Cô Tô. Nên hồn tôi vẫn nghe trong
 thanh bình như bóng trưa đơn sơ.

mơ tiếng đàn đợi chờ mơ hồ, vẫn thương muôn đời nàng Quỳnh Như thuở đó.

Nay đời tan biến trong hư vô chết đây từng mô oán thù, máu xương tôi

bởi nhiều mùa thu. Người ơi, chiều nao có nắng vàng hiền hòa sưởi ấm nơi nơi?

Người ơi, chiều nao có thu về cho tôi nhặt lá thu rơi. Tình

có ghi lên đôi môi sầu có phai nhòa cuộc đời. Người có thương yêu loài

người và yên vui sống cuộc sống vui. Đời êm như tiếng hát của

lúa đôi. Đời êm như tiếng hát của lúa đôi.